

Barevné kouzlení v podání malířky a textilní výtvarnice Aleny Novotné

Ve středu 4. prosince byla v Galerii 14 zahájena výstava obrazů a tapiserií akademické malířky a textilní výtvarnice Aleny Novotné. Úvodní slovo přednesl Dobroslav Halata a v hudebním pásmu vystoupilo umělecké seskupení rodiny Wichterlových. Tuto akci zpestřil o hodinu později vánoční koncert Pražského dechového kvinteta.

Akademická malířka Alena Novotná pochází z Jičína a od roku 1969 žije se svou rodinou v Kyjích. V rozmezí let 1962-1966 vystudovala na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze obor užité a propagační grafiky, v jehož čele stál Richard Pípal. Na toto studium navázala na sofijské Akademii výtvarných umění (1966-1968) a o rok později pokračovala na pražské AVU u Aloise Fišárka v malířském ateliéru (1969-1972).

Vytvořit tapiserii není jednoduché. Nejdříve si autorka namaluje temperovou skicu, ze které vychází při realizaci námětu v textilním materiálu. Technice artprotis se jako jediný věnuje brněnský ateliér, kam se sjíždí umělci nejen z České republiky, ale i ze zahraničí. Zde Alena Novotná převádí své skici do výsledné podoby textilu. Oblíbenou součástí jednotlivých kompozic této výtvarnice jsou vertikální linie. V řadě jejích námětů je zřejmé okouzlení dojmy z cest, které se pro ni stávají inspirací. Hlavním zdrojem autorčiny inspirace je ale dění v přírodě jako proměnlivý, nikdy nekončící proces proměn. Artprotis umožňuje výtvarně vyjádřit v podstatě cokoliv, neboť vlna je velmi tvárný materiál, jehož prostřednictvím lze konkrétní linie či tvary jen naznačit. Pro Alenu Novotnou je typické abstrahování určité formy, pro něž je impulzem myšlenka, zážitek, tvar, který zjednoduší a stylizuje v ploše tak, aby vyzněl detail a krása barvy.

Z nejzajímavějších prací jmenujme: dva gobelíny pro ministerstvo zahraničních věcí (1973); soubor pěti tapiserií pro Japan Sea Trading Tokyo (1973); tapiserie pro zasedací síň ministerstva spravedlnosti (1976); tapiserie pro svatební síň v Úvalech a v Kounicích (1976, 1978); gobelín Jihlava pro spořitelnu v Jihlavě (1982); gobelín Vříení v ČKD Blansko (1986); triptych na téma Jaro, Léto, Podzim pro Vysokou školu zemědělskou v Praze (1988). Po roce 1989 se Alena Novotná věnuje volné tvorbě a menším formátům pro bytové interiéry. Vystavuje samostatně i se skupinou Ateliér 69 doma i v zahraničí. Od roku 1984 učí na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze na Žižkově a posledních pět let zde působí jako vedoucí ateliéru užité malby. Zde také v roce 1999 vznikla Vyšší odborná uměleckoprůmyslová škola, na které vede obor malba a přidružené techniky.

Renáta Rudolfová